

DUCHOVNÉ OZVENY

ročník XXIX.

Marec - Apríl

2026

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours

Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

Číslo 3-4

Zostat'

V čase keď čítate tieto riadky máme v našej farnosti tesne pred alebo krátko po slávnosti I. sv. prijímania. Stretnutia s kolegami kňazmi počas dní veľkonočného obdobia sa často nesú v duchu blížiacich sa slávnosti prvého prijatia Eucharistie... „Kedy máš I. sv. prijímanie? Máš len jedno, či viac? Koľko detí máte? Koľko z nich zostane?“ Koľko zostane..? Nevieť. Zhodli sme sa, že tak ako vždy a všade, asi tých 10 %. Toľko naše štatistické nazeralie na svet. Ale čo to vlastne znamená „zostat'“?

Viac ako inokedy sa v týchto dňoch stretávame s príbehom emauzských učeníkov. Putovali sklamaní, znechutení smerom preč od centra diania. Ich naliehavá prosba na Ježiša, ktorého cestou stretli a vnímali zatiaľ iba ako náhodného spolupútnika bola – zostať sa nami.

Bolo im akosi spolu dobre. Ak sa s niekým cítíme dobre, chceme zostať pri ňom čo najdlhšie. Prítomnosť takého človeka nás upokojuje, naplňuje radosťou.. Cítíme, že vnútorne rastieme. Zostávať s ním je pre nás úplne prirodzené. Nemusia to byť veľké činy, plno aktivít, veľa slov.. Chceme proste iba byť spolu.

Tretiaci našej farnosti sa stretli s Ježišom v sviatostnom chlebe, čiže jedinečným spôsobom a môžu zostať s Ním. Toto a množstvo iných spôsobov stretnutia môžeme zažívať všetci. Boh je vždy naším spolupútnikom, hoci ho nemusíme hneď spoznať. On však zostáva vždy s nami a chce, aby sme aj my zostávali v jeho láske... (Jn 15,9). Otázka teda ani neznie – „koľko nás zostane?“, ale či vôbec chceme zostať?! A vieme to vôbec?

Milan Cehlárik, administrátor

K sporu o slávenie omše

V spore o spôsob slávenia omše chcem obhájiť Ježišovo geniálne usporiadanie jeho hostiny. Nič jej nechýba a nič z nej nemáme uberať. Židia nerozlišujú ako pohania posvätný a profánny priestor. Svet vyšiel z rúk Stvoriteľa, a tým je posvätný. Už od Jakuba vieme, že Boh je s nami všade (porov. Gn 28,16). V Ježišovi Boh zostupuje k nám, ľuďom. Ježiš sa narodil v maštali, dokonca na hnoji, stretávanie sa s veľkými hriešnikmi pri stole nepovažoval za ponižujúce a ani vo väzení a na popraviske nestratil svoju dôstojnosť. Pôsobil kdekoľvek: v domácnostiach, pri práci, v prírode, niekedy učil aj v synagógach, výnimočne na nádvorí pohanov Jeruzalemského chrámu. Po vzkriesení slávil svoju slávnosť dobrorečenia s učeníkmi v niektorom dome v Emauzách. Už Zmluvu na Sinaji Hospodin uzavrel so svojím ľuďom ako ženích a nás si vybral za svoju nevestu. Opakovane sa nám potom prostredníctvom prorokov vyznáva zo svojej vernej manželskej lásky. Ježiš k nám prichádza ako ženích. Viackrát hovorí o svadbe (najradšej mám jeho slová o ženíchovi, ktorý obsluhuje svoju nevestu – Lk 12,34–37). Pri svojej poslednej Veľkej noci

s nami slávil podivuhodnú slávnosť. Použil rodinný rituál dobrorečenia, povýšil ho a ako rodinnú slávnosť nám ho vrátil. Na stole bolo množstvo jedla a počas slávnosti pili víno. Na začiatku hostiny Ježiš dobrorečil nad chlebom a svoje telo ponúkol všetkým. Potom jedli, pili, ďakovali Bohu, spievali... Účastníci vypili niekoľko kalichov vína (každý kalich mal svoj význam podľa Ex 6,6–7: „Vyvediem vás“, „oslobodím vás“, „vykúpim vás“, „vezmem si vás“). Nad piatym kalichom Ježiš dobrorečil Otcovi a potom svoju krv ponúkol všetkým. Na židovskej svadbe pijú ženích a nevesta z jedného pohára. Od krstu sme všetci patriť do spoločenstva Božej nevesty. Jeho slová nad chlebom a vínom sú svadobným sľubom Mesiáša, v ktorom ženích nám – svojej neveste – vyznáva lásku na život a na smrť. Aj Ježišovi učeníci slávil Ježišovo vzdávanie vďaka v domácom prostredí. Najprv sa podávalo telo Pána,

potom bola hostina a napokon krv Pána. Apoštol Pavol neskôr spoločné jedlo – agapé – vylúčil pre sebecko-tvo tých, ktorí doma zjedli lepšiu časť pokrmov a na spoločnú hostinu priniesli zvyšok. Pavlova reakcia nebola kvôli nejakému vylepšeniu slávnosti, ale pre nelásku niektorých. Naše cirkevné predpisy starnú a menia sa, ale nikdy nemôžu byť nadradené nad ustanovenia Ježiša. Ježiš všetko dokonale premyslel, vrátane ponuky svojej krvi – tá je transfúziou jeho Ducha. Nemáme ju odopierať slabým a chorým. Máme učiť a konať to, čo nám Ježiš vo svojej hostine ponúka a čo od nás očakáva. Aj nám Ježiš hovorí: „Slepí vodcovia, cedíte komára, ale ťavu prehltate!“ (Mt 23,24). Porozumieť Božiemu priateľstvu nás učili veľmi vzdelaní ľudia (Zvěřina, Mádr, Bouše a ďalší), ktorých učenie bolo preverené lisom komunistických väzňov. Aj my sme zažili prenasledovanie. Ježišovu hostinu sme slávili aj mimo kostolov – pod hrozbou väzenia, preto bez všetkých krásnych kulís kostolov, aby sme sa neprezradili. No podarilo sa nám objaviť a zakúsiť podstatné – Ježišovu lásku na život a na smrť, dokonca až za hrob. Dlho sme si mysleli, že môžeme nejako slúžiť Bohu. Nie – Boh slúži nám. Je taký veľký, že mu ni-

kto nie je malý. Ježiš chce prebývať v nás a uprostred nás. Zostal človekom, aby nám bol čo najbližšie, chce nás vziať za ruku, pohladíť, objať, preniknúť... priviesť k Otcovi a k ľuďom, všetkých nás chce pritúliť vo svojom náručí. Pri Ježišových slovách o jeho tele a krvi, ktoré sa vydávajú na našu záchranu, pri závratnom sľube jeho lásky k nám – svojej neveste – bývam dojatý – možno viac, než bývajú nevesty na svadbe. Keby medzi Bohom a nami a medzi nami navzájom – s tými, ktorí tiež patria do spoločenstva Božej nevesty – nepreskočila iskra, premárnili by sme Ježišov dar. Sme na svadbe – na našej svadbe! Nie na pohrebe. Pamätám si tridentskú latinskú omšu – nebolo v nej miesto ani pre úsmev. Nerozumiem udavačom, ktorí striehnu na údajné chyby pri slávení Ježišovej hostiny. Prečo sa nenechajú premôcť jej vnútorným bohatstvom? Ježiš v evanjeliách odhaľuje ich tvrdé srdce. Ich nábožen-ská neznášanlivosť často ústi do vražednej nenávisťi aj voči prorokom a ich ľuďom. Ježiš je najväčším tvorcom pokoja, no neospravedlňoval sa tým, ktorí sa povýšene urážali nad jeho názormi a konaním. Tvrdili, že svojou zhovievavosťou znižuje úctu k Bohu. Neviedol s nimi spory, vedel, že nehľadajú pravdu (porov.

Mt 7,6). Nepoučeným ponúkal osvietenie a možnosť zmeniť myslenie i konanie. Ježišova zbožnosť bola cudná, na rozdiel od jeho prenasledovateľov, ktorí predvádzali okázalú zbožnosť a oháňali sa pravou vierou. Medzi Bohom a nami je neprekonateľný rozdiel. Mysleli sme si, že Ježišovo zostupovanie k nám je preňho ponižujúce, no on nás prekvapil tvrdením, že je rád človekom a je rád s nami. Jeho dôstojnosť a milosrdenstvo sú nespochybniteľné a neznížiteľné. Nikto už nedopľuje do Ježišovej tváre. To najhoršie, čo sme mu urobili – ohováranie, udávanie, prenasledovanie, odsúdenie a umučenie – sa už stalo a on to všetko bez výčitiek voči nám uniesol. Hanbíme sa, že sa Ježiša nikto z ľudí nezastal... Ježiš nám odpúšťa. Má len jedno pranie: „Zastávajú sa utláčaných a prenasledovaných, pomáhajte núdznym, lebo modlitba bez skutkov je jalová.“ Potvrďuje náš základný program: sme stvorení na Boží obraz. Čo môžeme pridať k Ježišovej veľkosti a ku kráse jeho hostiny? Náš obdiv a vďačnosť za Ježišovo priateľstvo nás majú viesť k vernému zachovaniu jeho učenia a ustanovení. Západná spoločnosť stráca svoje ideály demokracie, slobody a ľudských práv. Premýšľavá časť verej-

nosti sleduje naše úbohé spory. Ponúkame im viac?

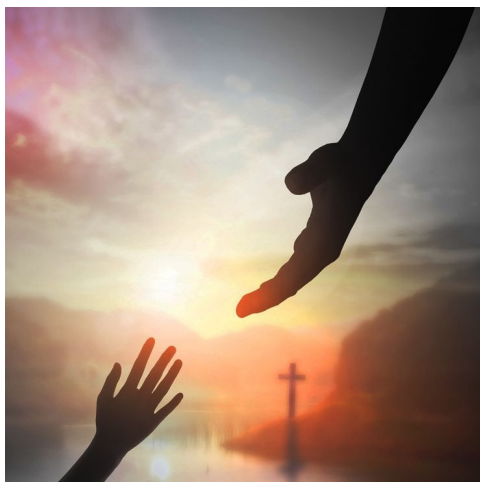
Václav Vacek, 3. marca 2025

Autor je emeritným farárom v Letohrade a autor knihy *Pozvanie k Večeri Pánovej*.
(text bol preložený z českého originálu)

Kto si, Bože?

Bože, prečo sa tak bojím ti veriť? Z čoho pramení moja nevier a v teba? Poznám ťa vôbec? Boha poznám už od detstva a niečo v mojom vnútri mi hovorí, že je akoby mojou prirodzenou súčasťou. Vždy bol vo mne, aj keď som ho nevnímala, aj keď som si ešte nedokázala uvedomiť jeho prítomnosť. Ani raz mi nenapadlo, že Boh nie je, to nie. Ale zato som už mala milión pochybností, či ma vôbec má rád, či mu na mne záleží. Veď nie som pre neho dost dobrá. To nie je nikto z nás. Možno práve v pochopení tejto skutočnosti sa skrýva kľúč k odhaleniu Božej identity. Nikdy nedokážeme byť dokonalí a môžeme sa o to akokoľvek snažiť. Napokon aj tak príde moment, keď zlyháme a možno aj prestaneme veriť sami sebe. Aj Ježiš to o nás vie. Vedel to dokonca aj predtým ako nás stvoril, a predsa sa pre nás rozhodol. Vedel, že sa od neho odvrátíme kvôli vlastnej pýche, vedel, že mu nebudeme veriť keď bude hlásať Otcovo slovo. Vedel, že

ho ukrižujeme, lebo nám nedal to, čo sme chceli. Vedel... A predsa sa pre nás rozhodol. Takáto láska je pre človeka nepredstaviteľná a preto sa aj ťažko verí, že niekto, hoci aj Stvoriteľ všetkého, je ochotný ňou milovať. Máme rôzne pohľady na Boha. Tieto pohľady sa počas života menia. Vyvíjame sa, rastieme a spolu s nami aj naša zvedavosť, ktorá napokon prerastá v hľadanie zmyslu života. Každý ju má – aj ty, aj ja. Možno je to hlas samého Boha, ktorý ti pošepky vraví: „Túžim sa ťa dotknúť.“ Hádám nikto na svete nemôže povedať, že Boha skutočne pozná. Stále k nemu hľadáme cestu. Skúšame to rôzne. Počas tohto procesu sa stretávame s mnohými názormi a niektoré z nich si osvojujeme. Aký je môj zmysel života? Majú ho všetci rovnaký? Pripravil mi Boh skladačku už vopred a teraz je iba na mne, či ju rozlúštim? Úprimne, neviem a nechcem ani tvrdiť, že moje uvažovanie je to najsprávnejšie. No myslím, že pojem – Božia vôľa – je často nesprávne interpretovaný. Najmä v zmysle – aká je Božia vôľa s mojím životom. Ak veríme, že Boh je milujúci Otec, ktorý rešpektuje slobodnú vôľu človeka (tá je základným princípom skutočnej lásky), prečo by pre nás už vopred pripravil plán,

ktorého sa musíme držať? Myslím, že aj takéto vnímanie môže skresľovať pohľad na Boha. Vo veľa prípadoch prosíme Boha, aby nám povedal, čo je správne urobiť. „Bože, ak chceš, aby som bola rehoľná sestra, nech sa tak stane, hoci ja veľmi túžim po rodine.“ No ja myslím, že ten, kto sa pýta je Boh: „Dieťa moje, ale po čom túžiš ty?“ Áno, Boh má s nami plán, ale pozýva nás, aby sme ho s ním tvorili. Dal nám maliarske plátno, poskytol farby a štetce. Je iba na nás, ako obraz namalujeme. Láska Otca je neobmedzená... Čím viac nad ňou žasneme, tým viac Boha poznáme. Začnime sa s ním rozprávať ako s priateľom! Trávme s ním čas preto, že ho milujeme a nielen preto, že by sme mali. A stane sa nevyhnutnou súčasťou nášho života.

Pane, dôverujem Ti

Mnohokrát robíme veci, či hovoríme slová automaticky. Možno si ich ani neuvedomujeme, nepremýšľame nad ich významom. Tak je to asi aj v prípade, keď si povieme: „Musím si zaklopať!“ Často to používame, ale i počujeme od druhých a pritom si ani nepredstavíme, aký signál tým vysielame. Signál, že veríme vari viac rituálu - klopaniu, ako nášmu Pánovi. To určite nie. Tiež veľa z nás nosí červené náramky, či vidíme v kočíkoch červené stužky. Je to možno zo zvyku a možno sme počuli z rozprávania pár príhod o tom, ako by práve červená farba mohla pomôcť. Ale opäť je asi na mieste sa zamyslieť, že my ako kresťania predsa neveríme, že by dáky červený predmet nás dokázal

ochrániť pred zlom. Takú moc nemá žiaden predmet. Poučiť sa môžeme aj zo Starého zákona, keď si Izraeliti vyrobili zlaté teľa a tomu sa chceli klaňať, v neho verili. Existuje veľa poviek, presvedčení, že určité predmety alebo rituály majú moc nám pomôcť, ovplyvniť náš život. Ale my vieme, že jedine Boh sa o nás postará, v neho veríme. Iste sme ako ľudia ovplyvnení strachom a neistotou. Ale to, čo nám jediné skutočne pomôže je viera. Tá nás od strachu oslobodzuje. Sám Svätý Pavol v listoch zdôrazňuje, že sme dostali ducha sily a lásky, nie ducha ustráchanosti. Dôverujme Pánovi a namiesto poviek si pomyslime slová Žalmu 23: „I keby som mal ísť tmavou dolinou, nebudem sa báť zlého, lebo ty si so mnou. Tvoj prút a tvoja palica, tie sú mi útechou.“

Ivana Velšic Izakovičová

Vyvolený

„Ja som cesta, pravda a život. Nik nepríde k Otcovi, iba cezo mňa“ (Jn 14,6). Tento výrok zaznel počas poslednej večere, keď chcel Ježiš upokojiť svojich učeníkov, vysvetľoval im svoj odchod k Otcovi. Ježiš ako CESTA ponúka správny smer, Ježiš ako PRAVDA je pevnou skalou a Ježiš ako ŽIVOT zdokonaľuje krst-

nú milosť a dáva Ducha Svätého, ktorý nás na našej ceste životom uvádza do pravdy. Prostredníctvom programu Vyvolený sme spolu s našimi birmovancami a ich rodičmi vykročili v ústrety novému dobrodružstvu, objavovaniu toho, že Ježiš je CESTA, PRAVDA a ŽIVOT. Ide teda o trojstupňový model, ktorý možno považovať za metódu novej evanjelizácie. Je štruktúrovaný práve podľa Kristových slov o ceste, pravde a živote. Pomáha pochopiť základné pravidlá viery moderným a zaujímavým spôsobom. Súčasťou materiálov sú aj inšpiratívne a dynamicky spracované videá, ktoré hovoria jazykom mladých. Program zapája aj rodičov, ktorí zohrávajú veľmi dôležitú úlohu pri formovaní viery v živote ich dieťaťa, a zároveň aj celé farské spoločenstvo. Počas prípravy budeme pracovať v štyroch menších skupinkách. Budeme sa všetci spoločne snažiť uchopiť základné pravidlá viery moderným a zaujímavým spôsobom. Cieľom je ponúknuť deťom silnú skúsenosť na ceste k prijatiu sviatosti birmovania. Súčasný svet plný prekážok a rôznych nástrah môže citlivého mladého človeka veľmi ľahko priviesť a nesprávnu cestu. Viera nám však udáva správny smer a zároveň nám pomáha objaviť našu vlastnú identi-

tu. Pomáha nám nájsť odpoveď na otázku: „Kým skutočne som vo svojom vnútri?“ Naša vlastná identita nie je postavená na tom, čo robíme alebo čo si o nás myslia iní, ale na tom, čím sme v Kristovi. Sme Bohom vyvolení a milovaní. Program Vyvolený znamená vyzliecť si „starého človeka,“ ktorý verí, že jeho život závisí od výkonu, popularity, majetku... Pomáha pochopiť, že náš život má konkrétny cieľ, konkrétne smerovanie. Toto vyvolenie nie je zásluhou človeka, ale bezplatným darom od Boha, procesom neustáleho formovania Božej trpezlivosti. Vyvolený neznamená privilegovaný, ale povolaný k službe a svedectvu o Božej láske, ktorá je určená pre všetkých. Spomeňme si na vyvolenie Dávida za kráľa Izraela po tom, ako Pán zavrhol Saula. Ako je možné, že Pán si vyberá obyčajného chlapca? Mal sedem skvelých bratov, a predsa vyvolený bol ten

najmenší. Ako je to možné? Sme aj my vyvolení Pánom? Pán koná takto: nevyberá ľudí podľa schopností, alebo postavenia. Božia láska napráva príbehy nás hriešnikov, pretože Pán nás nikdy neopúšťa, vstúpi do nášho príbehu a kráča s nami. Ako môžem vedieť, že som vyvolený? Jednoducho... pozriem sa na svoj život a uvidím... Zo srdca prosím, pamätajte na našich mladých aj vy vo svojich modlitbách.

S úctou Lenka st.

Spomíname

Medzi nami je to spravidla tak, že si pripomíname tých, ktorých si vážime, spokojne sa cítime v ich prítomnosti, pretože nám prinášajú radosť, potešenie, obohacujú nás svojim slovom, správaním a vystupovaním. U niekoho sú to rodičia, súrodenci, ďalší rodinní príbuzní, u niekoho ľudia z pracovného pôsobenia, či z prostredia kde bývame. Celoročný kalendár je našim pomocníkom, napomáha nám pri evidovaní menín a narodenín. Mnohí z našej farnosti Suchá nad Parnou, z filiálky Košolná si s láskou a úctou spomíname na nášho spolubrata Floriána Planetu, ktorý sa narodil 27. 4. 1931. Tento rok uplynulo 95 rokov. Narodil sa na

Orave v Námestove, mal 8 súrodencov. Vyrastal v skromných rodinných podmienkach, ale ako rád spomínal, mal pekné detstvo, obetavých rodičov - mamu Justínu a otca Jozefa. V rodisku vychodil ľudovú školu a meštianku. Keď sa začala stavať Oravská priehrada bola ich rodina vysťahovaná. Najskôr bývali v obci Most pri Bratislave a od roku 1950 v Trnave Na Kopánke. Po absolvovaní vojenčiny pracoval v Trnave v Nupode, neskôr v podniku Zdroj. V práci sa zoznámil so svojou nastávajúcou manželkou Apolóniou Viskupičovou a po svadbe sa presťahoval do Košolnej. V manželskom zväzku boli spolu 60 rokov, vychovali spolu 3 deti, dcéru Danielu a dvojjičky Petra a Pavla. Svojim deťom dali všetko čo mohli, vychovali ich v kresťanskej láske, obetovali im celý svoj život. Uskromnili sa, aby mohli byť nápomocní svojim deťom pri príprave do zamestnania i osobného života. Ovocie prišlo, čo rodičia zasiali, to ich deti prinášajú do svojich rodín. Je povzbudivé a potešujúce, že i ich 7 vnúčat a 3 pravnúčky sa snažia z úcty a vďaky k babke a dedkovi žiť podľa ich túžob a predstáv. Ani pokročilý vek, ani nepriaznivé počasie vietor a dážď neboli pre neho prekážkou pri cestovaní na bicykli do farského

kostola v Suchej nad Parnou, aby mohol pravidelne chodiť do Božieho chrámu a miništrovať. Veľkú statočnosť a obetavosť preukazoval pri výstavbe kostola v Košolnej. Vyhládal tie najťažšie práce na stavbe, bol príkladným pomocníkom a k práci povzbudzoval i ostatných brigádnikov. Veľkú radosť prežíval i z požehnaní nového kostola, veľmi sa tešil, že sa toho dožil. Pre našu celú farnosť bol sviatočný deň i 17. 11. 2018, náš spolubrat Florián Planeta si prevzal z rúk J. E. Mons. Jána Oroscha, trnavského arcibis-

kupa, ocenenie Ružu svätej Alžbety. Už vtedy sme si mnohí uvedomovali, že ocenenie je v správnych rukách a toto naše vedomie sa v nás i naďalej umocňuje. Do večnosti náš spolubrat odišiel 22. 1. 2024. Vyslovujem mu veľkú úctu a vďaku, obohacoval nás svojimi duchovnými, ľudskými hodnotami, ukazoval nám, akou cestou sa máme uberať. Vo svojich modlitbách môžeme a budeme na neho spomínať. Brat Florián, ďakujeme a nezabudneme.

Milan Tollarovič

Prečo, prečo, prečo...

Otázka z tvojej piesne
V mojich ušiach zvoní
To nikto nevie presne
Prečo nás Boh tak raní

Keď zavelí, že práve teraz
Dieťa moje teba beriem
K sebe do nebeských krás
Odpoveď sa nedozviem

Ako sa mi synku mávaš?
Hladím hrob pohľadom
Signál žiaden mi nedávaš
Viera, že tvoj dom

Už ti je domovom
Drží ma nad vodou
Pokojne v ňom si odpočiň
Môj navždy milovaný syn

Ja zatiaľ skúsím z **ODVAHY**
Dešifrovať tvoje odkazy
Pozeráš na mňa z CD-čka
Tak do toho len mamička

Počkám na vás všetkých
Kým predstúpíte pred kríž
V pokore a v Božej láske
Opustíte veci pozemské

Citlivo sa k sebe majte
S citom chopte sa problému
Spory ľudské zanechajte
Jeden odpúšťajte druhému

Svedkami covidovými boli ste
No pamäť tuším strácate
Zabudli ste mnohí vskutku
Jak chutilo vám dobro skutku

Chybou systému zdá sa vám
Môj odchod náhly k nebesám
Avšak reštart možný nebude
Duša funguje mi v sleep mode

Doba papierová bola mojou
Najkrajšou aj obľúbenou
Pokrok mal som veľmi rád
No s lístočkami bol som kamarát

Hodina nočného pokoja je
Údel to môj ver už večný
Vám prajem noci pokojné
Spánok ozdravný a kludný

Zhora nadol a či zdola nahor
Sprava doľava a naopak tiež
Mňa čakal tam nebeský chór
Človeče ty už to teraz vieš

Silu dychu keby som ešte mal
 Sekundu poslednú len vrátiť
 Vás by som chlapci poláskal
 Vdýchol silu vám bez tata žiť

Keby bolo možné nemožné
 Rád by som vás objal ešte
 Nemožné ale môže pre vás
 Byť možným ešte veľa rás

O2H mi moji nechýbala
 Nech nechýba ani vám
 Len žite život v láskavosti
 Ja čakať budem vo večnosti

D.H.

Február až marec v našej farnosti

krsty:

- * Sabina Nováková, Suchá
- * Theo Kovačič, Trnava
- * Matej Martišovič, Košolná

pohreby:

- + Martin Belavý, Zvončín
- + Ivan Štefanovič, Košolná
- + Ľudovít Krist, Suchá
- + Boris Pavlov, Suchá
- + Ján Madeja, Suchá
- + Anna Ftáčniková, Suchá

||| Ozvena

duchovná

Pozdravujem všetkých čitateľov. Dovoľte mi, aby som sa predstavila. Volám sa Ozvena.. Ozvena Duchovná a som virtuálnou postavou. Nie, nie som žiadna umelá inteligencia. ☺ Prichádzam na stránky nášho časopisu, aby som vám odpovedala na vaše otázky.

Určite ste už všetci zažili čo to znamená ozvena. Zavoláme a kdesi z diaľky sa vráti odpoveď. Podobne aj ja chcem byť pre vás odpoveďou na všetky zvedavé otázky, ktoré máte. V kostole v Suchej sa v týchto dňoch objaví malá krabička označená mojím menom, ktorá bude slúžiť ako akási poštová schránka.

Svoje otázky môžete napísať na papier a pri vstupe do kostola ich jednoducho vhodíte dnu. Pokojne sa pýtajte na všetko čo vás zaujíma. Od otázok viery až po praktické fungovanie farnosti. Ak budem vedieť, rada vám odpoviem. ☺

Vaša Ozvena Duchovná ☺

Farské oznamy

Bohoslužby na máj - jún 2026

*rozpis je orientačný, rozhodujúce sú
nedel'né farské oznamy*

Sv. omše cez týždeň

utorok až piatok v Suchej o 18.00

streda v Košolnej o 17:00

štvrtok vo Zvončíne o 17:00

nedel'a: v Suchej 7:30 a 10:30; Zvončín,
Košolná 9:00 (sobota večer 18:00 s platnosťou na nedeľu)

sv. spoveď

každý deň polhodinu pred sv. omšou
(okrem nedele a sviatkov)

Rozhodujúce sú farské oznamy.

litánie

V Suchej v prvú nedeľu po farskej sv. omši.

adorácia

Vždy vo štvrtok po večernej sv. omši.

Sviatky a významné dni máj - jún 2026:

- 3. máj – Prvé sv. prijímanie
- 14. máj – Nanebovstúpenie Pána
- 24. máj – Zoslanie Ducha Svätého
- 24. máj – sv. Urban (omša v Ružovej doline)
- 4. jún – Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi
- 12. jún – Najsvätejšieho Srdca Ježišovho
- 24. jún – Narodenie Jána Krstiteľa (patróna našej arcidiecézy)

„V dobe umelej inteligencie nemožno zabúdať, že na záchranu ľudskosti je potrebná poézia a láska.“

pápež František, Dilexit nos 20

Úmysly Apoštolátu modlitby na máj 2026

- **Úmysel Svätého Otca:** Modlime sa, aby nikto, od veľkovýrobcov až po drobných spotrebiteľov, neplytval potravinami, a aby mal každý prístup ku kvalitnej strave.
- **Úmysel našich biskupov:** Za rodiny trpiace chudobou, rozpadom alebo násilím, aby na príhovor Panny Márie, Kráľovnej rodiny, zakúsili Božiu pomoc skrze lásku a podporu spoločenstva veriacich.

Úmysly Apoštolátu modlitby na jún 2026

- **Úmysel Svätého Otca:** Modlime sa za úctu k ľudskému životu a jeho ochranu v každom štádiu, aby bol uznávaný ako Boží dar.
- **Úmysel našich biskupov:** Za starých rodičov a seniorov, aby ich skúsenosť a múdrosť boli prijaté a vážené v rodinách aj v spoločnosti.

Farský mesačník DUCHOVNÉ OZVENY
Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť
Suchá nad Parnou, č. 431, PSČ 919 01. Tel.:
033 / 55 80 144.
šéfredaktor: Milan Cehlárik, administrátor
grafický editor: Daniela Zsigraiová
náklad: 200 výtlačkov
S povolením Arcibiskupského úradu
v Trnave zo dňa 3.8.1998, č. 2663/98
Registrácia MK SR, č. 1/2001
ISSN 1337-5849

Cena: dobrovoľný príspevok